

270.

Z Kudlova.

Pá-slo děv-čá-tko čer - ve - nú krá-vu, ve-zňa ko - sá-ček
 šlo jí na trá-vu, ve-zňa ko - sá-ček, šlo jí na trá-vu.

Páslo děvčátko červenú krávu
 [: vezňa kosáček, šlo jí na trávu. :]

Aj ořú, ořú enom nekeří,
 [: keří nosíja páovo péří. :]

Šlo jí na trávu pod černú horu,
 [: kde ti kudlovčí pacholci ořú. :]

Páovo péří velice drahé,
 [: jedno pérečko za tři toraře :]

271. a)

Z Těšínska.

Bart. I. 52. Sp. 118.

Na - sa-dil jsem ja - blu-nečku v humně, na - sa-dil jsem ja - blu-ne-čku
 v humně, sám Pán Bůh ví, jest-li se mi při-jme.

271. b)

Z M. Vrbky.

Za - sa-diř sem če-re-šen-ku v hum-ně, po-ča-la ně če-re-šen-
 dá - li Pambů o-na sa ně ú - jme,
 ka ro-dit, po-čař sem já za mú mi - lú cho-dit.

271. c)

Z Uherské strany.

Za - sa-dziř som čie - re - šen-ku v humne, za - sa-dziř som čie - re -
 šen - ku v humne, dá to Pan Bôh, že sa o - na u - jme.